महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्य दारुणान् ।
कर्मक्षयात्प्रजायन्ते महापातकिनस्त्विह ॥२०६
मृगश्वशूकरोष्ट्राणां ब्रह्महा योनिमृच्छति ।
खरपुक्कसवेणानां सुरापो नात्र संशयः ॥२०७॥
कृमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णहारी समाप्नुयात् ।
तृणगुल्मलतात्वं च क्रमशो गुरुतल्पगः ॥२०८॥
ब्रह्महा क्षयरोगी स्यात्सुरापः श्यावदन्तकः ।
हेमहारी तु कुनखी दुश्चर्मा गुरुतल्पगः ॥२०९॥
यो येन संवसत्येषां स तल्लिङ्गो ऽभिजायते ।
अन्नकर्तामयावी स्यान्मूको वागपहारकः ॥२१०॥
धान्यमिश्रो ऽतिरिक्ताङ्गः पिशुनः पूतिनासिकः ।
तैलकृत्तैलपायी स्यात्पूतिवक्त्रस्तु सूचकः ॥२११॥
परस्य योषितं कृत्वा ब्रह्मस्वमपकृत्य च ।
अरण्ये निर्जने घोरे भवति ब्रह्मराक्षसः ॥२१२॥
हीनजातौ प्रजायेत पररत्नापहारकः ।
पत्रशाकं शिखी कृत्वा गन्धांश्छुच्छुन्दरिः शुभान् ॥२१३॥
मूषको धान्यहारी स्याद्यानमुष्ट्रः फलं कपिः ।
जलं प्लवः पयः काको गृहकारी क्युपस्करम् ॥२१४॥